

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לטובת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת פי תצא - האויב הגדול ביותר

"כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹקֶיךָ בְּיָדְךָ וְשִׁבִּיתָ שְׁבִי" (דברים כ"א, י')

– הוא חוזר לביתו.

הגאון רבי אליהו לופיאן זצ"ל שואל: אם מדובר באנשים שאפילו עבירה קלה אין בידם, כיצד אומרת התורה: "וְרָאִיתָ בַּשְּׁבִיָּה אִשָּׁת יִפְתַּת תֹּאֲרָה, וְחִשְׁקָתָהּ כֶּה, וְלִקְחָתָהּ לָךְ לְאִשָּׁה"? וכי דברים אלו מתאימים לצדיקים קדושי עליון, שאין בידם שום עון ואינם יראים משום דבר?

אלא שהתורה באה ללמד אותנו יסוד גדול: גם האדם הגדול ביותר בסביבה מאתגרת עלול ליפול אם לא יהיה דרוך, ולכן הזהירה התורה דווקא אנשים קדושים הנמצאים בשעת מלחמה, **שבה היצר הרע עלול להתגבר**.

הגאון זצ"ל גם אומר יסוד גדול: "אל תִּתְּנֵם בְּעֶצְמְךָ עַד יוֹם מוֹתְךָ" (אבות ב', ד'). שום יהודי בעולם, יהיה מי שיהיה, אינו חסין מפני יצר הרע. גם אם יש לו את הכובע הגדול ביותר, את המעיל הארוך ביותר ואת הזקן הארוך ביותר – אין לו חסינות מפני יצר הרע.

מן הגאון רבי ישראל מאיר הכהן מראדין (ה'חפץ חיים') זיע"א, היה אומר: "האויב הגדול והמסוכן ביותר של האדם הוא יצר הרע".

לכן גם הצדיק הגדול ביותר חייב להיות דרוך כל ימיו, לא להרגיש בטוח בעצמו, ולא להאמין שלעולם לא ייכשל, אלא לבקש תמיד את עזרת הקב"ה שיצילו מיצר הרע ומכל מכשול.

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה
ליאור יהושע סומך ב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רוח אברהם ב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד ב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש ב"ב
עמית בן אהרון ב"ב
דני בן שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצור בת סטה
מרדכי ניצור בן פרחה
סימני בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
ליביא ישראל בת תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
אביתר חיים בן אוריין
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נזימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-ר"ש
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימיה
יפה בת פדילה דליה

אנחנו קוראים בפרשתנו: "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ, וַנִּתְּנוּ ה' אֱלֹקֶיךָ בְּיָדְךָ, וְשִׁבִּיתָ שְׁבִי. וְרָאִיתָ בַּשְּׁבִיָּה אִשָּׁת יִפְתַּת תֹּאֲרָה, וְחִשְׁקָתָהּ כֶּה, וְלִקְחָתָהּ לָךְ לְאִשָּׁה". (דברים כ"א, י'-י"א).

בפרשת שופטים ראינו שלפני היציאה למלחמה הכהן הכריז לפניהם, שמי שבנה בית חדש ולא חנכו או נטע כרם ולא חיללו או אירש אישה ולא נשאה – ישוב לביתו;

לבסוף: "מִי הָאִישׁ הַזֶּה וְרָךְ הִלָּכְבָּ לָךְ וְיָשֹׁב לְבֵיתוֹ" (דברים כ', ח'). הגמרא (סוטה מ"ד ע"ב) שואלת: ממה הוא ירא? ומתרגמת: "זהו המתיירא מן העבירות שבידו", וכפי שנאמר: "פָּחַדוּ בְּצִיּוֹן חֲטָאִים, אַחֲזָה רַעְדָה חֲנַפִּים" (ישעיהו ל"ג, י"ד). הוא חושש לצאת למלחמה מפני שהשטן מקטרג בשעת הסכנה.

ממשיכה הגמרא ושואלת: מאילו עבירות הוא ירא? ומשיבה: "אפילו שח בין תפילה לתפילה". כלומר, אדם שדיבר בין הנחת תפילין של יד להנחת תפילין של ראש.

אנחנו מברכים על תפילין של יד ופוטרים בברכה זו את תפילין של ראש (לפי דעת מרן שו"ע), ואם הפסיק בדיבור ביניהן עליו לברך פעם נוספת על תפילין של ראש. נמצא שגם לברכה נוספת שלא הייתה נצרכת לכתחילה, ועל עבירה זו הגמרא אומרת שהוא בכלל "הירא ורך הלבב".

הוא אינו מחלל שבת, לא עבר על גילוי עריות או עבודה זרה, ואף אינו מזלזל בשאר המצוות. כל חטאו הוא שדיבר בין תפילין של יד לתפילין של ראש, ואף על פי כן הוא חוזר לביתו ואינו יוצא למלחמה.

אם כן, מדובר כאן באנשים צדיקים גדולים, הנזהרים בכל המצוות, ואם אירע שאחד מהם דיבר בטעות בין תפילין של יד לתפילין של ראש

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת

תמר פרטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת

נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה

לאיידה חיה בת אסתר

נועה בת אסתר

ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאלהו ניצור בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

ט' אלול ה'תשפ"ו

פרשת כי תצא

פניני עין חמד

שנת ה'תשפ"ו

יום חמישי 18:41 19:53 20:41

יום שישי 18:58 19:56 20:38

יום שבת 18:51 19:56 20:40

יום ראשון 18:58 19:54 20:39

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק ג'

על מה צריך להקפיד כשאומרים סליחות?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

אם אין זמן לומר גם תיקון חצות וגם סליחות – תיקון חצות קודם לסליחות, ואפילו לתלמוד תורה. אדם שקם לפני עלות השחר יקדים לומר תיקון חצות, גם אם יפסיד בכך את אמירת הסליחות.

אין לומר וידוי יותר מפעם אחת, אפילו לא בשני נוסחים שונים. לכן, כשאומר תיקון חצות לפני הסליחות, לא יאמר וידוי בתיקון חצות אלא רק בסליחות. כמו כן, אם אומר סליחות או תיקון חצות אחר חצות הלילה, ולאחר מכן אומר קריאת שמע שעל המיטה, לא יאמר וידוי בשניהם, מכיוון שאדם האומר וידוי פעמיים הרי הוא ככלב השב על קיאו. **מקורות:** בא"ח וישלח י"ג; שער הכוונות, דף נ"א.

תלמידי חכמים ומלמדים גם הם צריכים להתאמץ לומר סליחות עם הציבור. ראוי שילכו לישון מוקדם יותר מהרגלם, כדי שלא ייפגע לימוד התורה שלהם או העברת השיעור לתלמידיהם. **מקורות:** רמ"א יו"ד סימן רמ"ה סעיף י"ז.

תלמידי חכמים ובחורי ישיבות הרגילים לעסוק בתורה עד שעה מאוחרת בלילה, ואם ישכימו באשמורת הבוקר לומר סליחות יש חשש שיתבטלו מסדר לימודם ביום, ישתדלו לומר סליחות בציבור אחר חצות הלילה. אם אינם מוצאים מניין לאמירת סליחות אחר חצות הלילה, ישתדלו לכל הפחות לקום לסליחות בימי שני וחמישי. בנוסף, יתאזרו בכל עוז לקום ולהשתתף עם הציבור באמירת סליחות ותחנונים בעשרת ימי תשובה.

אדם המשכים לומר סליחות באשמורת הבוקר צריך להיזהר שלא ינמנם בתפילת שחרית, ובפרט בקריאת שמע וברכותיה ובתפילת שמונה עשרה במיוחד כאשר התפילין עליו, אסור לישון או להסיח דעתו מהן מפני קדושתן. מי שאינו נזהר בזה – יצא שכרו בהפסדו. כלל גדול אמרו בעבודת ה'! לשמור תחילה את העיקר, ורק אח"כ להוסיף בחסידות, ולא לזלזל בעיקר ולקיים רק את התוספת. אם אינו יכול להיזהר בכך, עדיף שיאמר סליחות לפני תפילת מנחה או אחר חצות הלילה, כדי שיוכל להתפלל שחרית עם תפילין כראוי.

החי ייתן אל ליבו, בשעת אמירת הווידוי והסליחות, לבדוק ולפשפש במעשיו, לחזור בתשובה שלימה ולהוסיף מצוות ומעשים טובים בהתקרב יום הדין, שבו נשקלים זכויותיו ועוונותיו של כל אדם.

אחר שסיימו לומר סליחות יאמרו קדיש 'תתקבל', אפילו אם מתפללים תפילת שחרית מיד לאחר הסליחות. אם היו עשרה שאמרו סליחות ואחד מהם יצא מב"ה"כ לפני אמירת הקדיש, לא יאמרו קדיש 'תתקבל' אם לא נותרו לפחות עשרה אנשים.

מסירות נפש ושיכרה

הגאון הרב יחיאל צוקר סיפר: "שמעתי סיפור מפי הרב אורן רייך, שהיה לו תלמיד מצוין בכל קנה מידה: בהתמדה, ביראת שמיים זכה וטהורה – משהו לא רגיל. הוא עלה והתעלה, התחתן, וכיום הוא אברך ת"ח מופלג ממש. בחור זה לא גדל בבית של רבנים, אפילו לא בבית של בני תורה. יהודים פשוטים מאוד הם הוריו, וזה מאוד התמיה אותי: כיצד גדל פרי מבורך כל כך בבית שלא בדיוק מהווה דוגמה לכל התכונות הנפלאות האלו. הפליאה גדלה בעיניי לאחר שנחשפתי לכך שהבחור אינו היחיד בבית. יש לו אחים גדולים ממנו, וכולם בני תורה ותלמידי חכמים.

סיקרן אותי מאוד לדעת מה סודו. ביום מן הימים, בשיחה אקראית, התברר לי. הוא סיפר על סבו, שהיה איש פשוט מאוד, לא מלומד, עובד עבודת כפיים לפרנסתו. הסבא בצעירותו נאלץ לשרת כחייל בצבא ארה"ב. הוא נלחם בקוריאה, במלחמה הגדולה שפרצה בין הפלגים השונים במדינה. בסיומה נחלקה קוריאה לשתי מדינות, אחת צפונית ואחת דרומית. כשחזר משם בשלום, הפליג בספינת הצבא בחזרה לאמריקה, הפלגה שארכה כשישה שבועות."

"בספינה לא היה אוכל כשר בכלל, וגם לא היו פירות וירקות כמעט. הוא לא רצה להיגאל, חלילה, במאכלות אסורות, ולכן במשך שישה שבועות אכל בצל, רק בצל! בלי שום פרי או ירק נוסף, בלי שום מאכל אחר. אכל בצל ושתה מים כך במשך שישה שבועות! האיש לא היה מגדולי הדור, איש פשוט, פשוט מאוד, אבל שישה שבועות של בצל, וזהו, רק כדי לא להיכשל במאכלות אסורות. מעשה עצום של מסירות נפש, ואכן בורא עולם שילם לו על כך. התוצאה ניכרה היטב בנכדים הגדולים שלו."

רפואה טבעית- הקשר בין מערכת העצבים וכאב - חלק ב'

כיצד ניתן להקל על הכאב? הנשימה ככלי טיפולי עוצמתי. נשימה מודעת, עמוקה ואיטית – מרגיעה את מערכת העצבים, מורידה את רמת הקורטיזול ומעלה את הסרטונין, ממלאת את התאים בחמצן, משחררת השרירים ומסייעת לגוף להיכנס למצב של ריפוי. תרגול נשימה מודעת – שאיפה 4 שניות, החזקת אוויר 4 שניות, נשיפה איטית 8 שניות – מספר פעמים ביום

לפעילות גופנית מתונה – כמו הליכה, יוגה, שחיה וכו'. שינה סדירה – לפחות 7 שעות בלילה. תזונה מאוזנת – ירקות ירוקים, שמן זית, אגוזים, כורכום אומגה 3. (גב' אלס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. משרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב שלום יוסף פרידמן מסאדיגורה זצ"ל

האדמו"ר הרב שלום יוסף פרידמן מסאדיגורה זצ"ל-
נולד ב-י"ג בתשרי ה'תקע"ג (1812) ברוז'ין שברוסיה כבן בכור לאביו ולאִימו. נקרא על שם סבו רבי שלום שכנא מפראהביטש ועל שם יוסף הצדיק שבריתו חלה ביום האושפיזין שלו.

בשעת לידתו חזה אביו הקדוש כי יפטר בגיל 39. בעודו בשחר טל ילדותו, הרבה אביו לספר בשבחו ופעם התבטא: "בני שלום יוסף הוא חכם, גיבור ועשיר", וסיים בלשון קדשו: "גם המלאך מיכאל אינו מכיר אותו, והוא ראוי שתשרה עליו שכינה כמשה רבינו ע"ה, אלא שאין הדור ראוי לכך".

כשהיה ילד קטן כבר נודע בברכותיו שעשו פירות.

סירב לקבל רבנות במקומות אחרים מפני שהיה קשור מאוד לאביו. לאחר פטירת אביו ב-ג' בחשוון ה'תרי"א (1850), תפס את מקומו בהנהגה ומילא את מקומו בהנהגת החסידים בסאדיגורה אולם הוא לא האריך ימים ונפטר עשרה חודשים בלבד. הרה"ק בעל ה'פאר ישראל', האדמו"ר השני מבוהוש זיע"א, התבטא פעם:

"זקיני, רבינו מרוז'ין זיע"א, עם בנו בכורו זקיני רבי שלום יוסף זיע"א, היו בבחינת נשמה אחת בשני גופים, ונסתלקו מהעולם הזה גם כן בשנה אחת, כיוון שלא היו יכולים להיות שנה אחת זה בלא זה". עוד אמר "מקובל ביד, שזקיני רבינו מרוז'ין עם זקיני רבי שלום יוסף, היו כמעט בצורה אחת, עד כדי כך שהיה קשה להכיר בין זה לזה". הרבה בסיגופים ובתעניות ולמרות זאת נודע בכוחו הרב. נפטר ב-י"א אלול ה'תרי"א (1851). חי כ-39 שנים. ציונו בלייפציג.

אביו: מרן האדמו"ר ר' ישראל מרוז'ין. **אימו:** מרת שרה. **אשתו:** מרת בלומה רייזל (בת ר' דן מראדוויל, נכדו של רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב וחתנו של הרב מאפטא). **ילדיו:** האדמו"ר ר' יצחק (מייסד שושלת בוהוש), ר' מנחם נחום דב בער (ר' נחום בער'ניו) מסדיגורה. מרת לאה רחל (נישאה לקרוב משפחתה, ר' אברהם יהושע השיל ממז'יבוז'), מרת בת שבע (אשת בן דודה ר' מנחם נחום מרדכי פרידמן ובזיווג שני אשת בן דודה ר' ישראל פרידמן מסאדיגורה). **מרבתי:** אביו, מרן האדמו"ר ר' ישראל מרוז'ין. **מספריו:** **ירשפי קודש-** דברי תורתו פורסמו בספרים רבים ולאחרונה לוקטו כל מאמריו הפזורים והן מתוך כתבי יד על ידי מכון 'תורת אמת' - שטפנשט.

פעם אחת היה אדם חולה מאוד, רח"ל. האיש הלך לכמה צדיקים וביקש את ברכתם, אולם ללא הועיל, עד שהחליט לנסוע אל האדמו"ר רבי ישראל פרידמן מרוז'ין. כאשר הגיע, שהה הצדיק בחדרו, והגבאים לא נתנו לו להיכנס. בינתיים פגש ברבינו, רבי שלום יוסף, שהיה עדיין ילד. רבינו ביקש ממנו שש מטבעות, ולאחר שקיבל את הכסף בירך אותו. ברכתו התקיימה, והאיש התרפא בדרך נס. לאחר מכן בא האיש אל האדמו"ר רבי ישראל וסיפר לו מה אירע. השיב לו האדמו"ר: "הברכות של בני רבי שלום יוסף משפיעות כמו הברכות שלי".

רבינו היה ממעט מאוד באכילה. עברו עליו זמנים שכמעט שלא אכל כלל. פעם אחת נכנסה לחדרו בתו הצדקנית, מרת רחל לאה, בשעה שהביאו לו לאכול, וראתה שהמאכל עומד לפניו והוא אינו אוכל, והחלה לבכות. אמר לה אביה: "למה תבכי, בתי? וכי סבורה את שמניעת האכילה תחליש את כוחי?". הצדיק ניגש לכיסא גדול וכבד שעמד בחדרו, הגביהו בשתי אצבעותיו, וסבב עמו אנה ואנה בתוך החדר. לאחר מכן העמיד את הכיסא במקומו ואמר שוב לבתו: "דעי לך, בתי, שאם נותן אדם לנשמה כל צורכה, אפשר לו להיות חזק גם בלא אכילה".

חסיד אחד עמד מחוץ לחדר תפילתו של רבינו בשעה שהתפלל. לא שמע האיש קול ולא תנועה, אלא רק את קול צעדיו של הצדיק כשהוא מתהלך אנה ואנה בחדרו. לאחר התפילה ניגש המשמש לחדרו והוציא משם כותונת לחה ותלה אותה לייבוש. התפלא האיש, והמשמש אמר לו: "כך מדי יום. לאחר התפילה נאלצים אנו להחליף לו את הכותונת". כשבא האיש אל רבי לייבוש מטומשטב וסיפר לו על הפלא שראה, אמר לו: "הדבר נעשה מרוב פחדו של רבי שלום יוסף מהדר גאון השם".

ויפר הגה"צ רבי מנחם מנדל טוביאס, אב"ד דרכי שמואל: בשעתו השתתפתי בנישואי הגר"מ גרוס, שהתקיימו בה' באלול. בשעת השמחה ישב לידי יהודי מבוגר בשם רבי יצחק יעקב ציינוירט. דיברנו, ואמרתי לו תוך כדי הדברים שבעוד כמה ימים חל יום ההילולא של הרה"ק רבי שלום יוסף פרידמן, בנו בכורו של הרה"ק מרוז'ין, שחל ב-י"א באלול. היהודי אמר לי: "זכיתי לראות את הצדיק". עמדתי משתומם, כיצד ייתכן הדבר, שהרי רבינו נסתלק בשנת ה'תרי"א. הוא סיפר שגר בגרמניה, בעיר לייפציג, מקום מנוחתו של הרה"ק.

כאשר עלה היטלר ימ"ש לשלטון, לא התחילו הצרות מיד, אלא התגברו בהדרגה. הוא השפיל את כבודם של ישראל. השלטונות ציוו על היהודים לפנות את בתי העלמין למקום אחר, כדי להשפילם על ידי הוצאת המתים, ואף חייבו אותם לבצע את המלאכה. גם הוא היה בין היהודים שנצטוו לעשות עבודה זו. כאשר הגיעו לפנות את בית העלמין שבעיר לייפציג, עמד שם מהנדס שהיה מנהל העבודה והשגיח עליהם.

כשהגיעו לציונו הקדוש של הרה"ק רבי שלום יוסף, פנו היהודים אל מנהל העבודה ואמרו לו שכאן קבור צדיק גדול, וביקשו להוציא את כל הארון הקדוש. הוא לא הסכים ואמר שמה שמצאו בכל הקברים ימצאו גם כאן. בלית ברירה פתחו את הציון הקדוש והרימו את מכסה הארון. עצם העבודה שהקשר עדיין היה קיים הייתה פלא גדול, שכן בדרך כלל עץ נרקב כשהוא קבור באדמה לאחר שנים רבות, וכבר עברו למעלה משמונים שנה מהסתלקותו.

כשהרימו את הקרש ראו כולם שצורת קודשו נותרה שלמה, עם הדיקנא קדישא, העיניים הקדושות והמצח הקדוש. "עמדנו כולנו המומים", סיפר. כשהגיע המהנדס גם הוא הזדעזע. הוא הסתכל על המצבה ואמר: "הוא קבור למעלה משמונים ושבע שנים", והוסיף שהוא כבר עובד בעבודה זו למעלה משלושים שנה, ועדיין לא נתקל במקרה כזה. לאחר מכן פרסמו את הסיפור בעיתונות הגרמנית הרשמית של אותם ימים, והתפארו באילו דברים נפלאים יש במדינתם.

(מעובד מתוך הספר 'באר בשדה').

פְּגִיעָה, פִּיּוּס וִישׁוּעָה

ר' ישעיה וייסברג מביתר עילית לא הצליח בפרנסתו, את ילדיו לא הצליח לחתן, וכבר הצטברו עליו חובות רבים. מכיריו יעצו לו לטוס לארה"ב ולנסות להתרים עבורו ועבור בני ביתו.

חבר יעץ לו לטוס עם חברת 'לופטהנזה' לארה"ב, עם עצירת ביניים בפרנקפורט שבגרמניה, שם קבור האדמו"ר רבי ישראל פרלוב מסטולין-קרלין. יש עניין גדול להשתטח על קברו של הצדיק ולבקש שהקב"ה יושיע אותו, ידאג לו לפרנסה בשפע, ימחק את חובותיו ויחתן את ילדיו.

הוא טס לפרנקפורט, והיו לו ארבע שעות המתנה עד לטיסת ההמשך לארה"ב. הוא יצא לחפש נהג מונית וניסה לשאול, אך לא ידע את השפה.

הוא החליט להגיע לאזור המוניות ולשאול בעברית, אולי ימצא נהג ישראלי. הוא הגיע למונית הראשונה ושאל בעברית: "אני צריך להגיע לקבר של רבי ישראל מקרלין". הנהג לא הבין אותו. כך היה עם הנהג השני, השלישי ושאר הנהגים. אף אחד לא הבין את השפה.

אחד הנהגים השיב בעברית: "בטח, בוא, אני אקח אותך". ר' ישעיה עלה למונית. בדרך אמר לו הנהג: "אני במקרה פה היום. אין כאן ישראלים, רק גויים. היה לך מזל גדול".

כשהגיע לציון התפלל מכל הלב במשך כשעתיים וחצי. לאחר מכן חזר לשדה התעופה וטס לארה"ב. הוא הלך לבית הכנסת של סאטמר וראה אברך שנכנס ומבקש צדקה להכנסת כלה. הוא הביט באברך וזכר במישהו שלמד עמו לפני שלושים שנה.

לאותו אברך הייתה לקות בדיבור, והוא היה מחקה אותו, צוחק עליו ומבזה אותו. לאחר שהתחתן ביקש ממנו סליחה, אך אותו אברך בעל לקות הדיבור לא סלח לו. עברו שנים, והעניין נשכח.

ר' ישעיה הבין שלאחר שהתפלל אצל הצדיק זימנו לו מן השמיים את אותו אברך, כדי שישלח לו ויסיר מעליו את כל העיכובים.

ר' ישעיה ניגש אליו והתחיל לדבר עמו, אך האברך ענה ללא גמגום. הוא שאל אותו: "יש לך אח שאולי מגמגם?". האברך הביט בו ואמר: "זה אתה! אני זוכר אותך טוב מאוד. עברתי טיפולים במשך שנים עד שהצליחו לפתור לי את לקות הדיבור, ברוך ה', אבל את מה שעשית לי לעולם לא אשכח. פצעת את נפשי. היית מחקה אותי ומבזה אותי. שפכת את דמי! אני לא אסלח לך".

ר' ישעיה הוציא שלוש מאות דולר מכיסו ואמר לאברך: "אלה שלוש מאות הדולרים האחרונים שיש לי. קח אותם לטובת חתונת בתך ותמחל לי על מה שעשית לך. אני מתחנן לפניך". האברך ראה שהוא באמת מתחרט, לקח את הכסף ואמר לו

ר' ישעיה וייסברג מביתר עילית לא הצליח בפרנסתו, את ילדיו לא הצליח לחתן, וכבר הצטברו עליו חובות רבים. מכיריו יעצו לו לטוס לארה"ב ולנסות להתרים עבורו ועבור בני ביתו.

חבר יעץ לו לטוס עם חברת 'לופטהנזה' לארה"ב, עם עצירת ביניים בפרנקפורט שבגרמניה, שם קבור האדמו"ר רבי ישראל פרלוב מסטולין-קרלין. יש עניין גדול להשתטח על קברו של הצדיק ולבקש שהקב"ה יושיע אותו, ידאג לו לפרנסה בשפע, ימחק את חובותיו ויחתן את ילדיו.

הוא טס לפרנקפורט, והיו לו ארבע שעות המתנה עד לטיסת ההמשך לארה"ב. הוא יצא לחפש נהג מונית וניסה לשאול, אך לא ידע את השפה.

הוא החליט להגיע לאזור המוניות ולשאול בעברית, אולי ימצא נהג ישראלי. הוא הגיע למונית הראשונה ושאל בעברית: "אני צריך להגיע לקבר של רבי ישראל מקרלין". הנהג לא הבין אותו. כך היה עם הנהג השני, השלישי ושאר הנהגים. אף אחד לא הבין את השפה.

אחד הנהגים השיב בעברית: "בטח, בוא, אני אקח אותך". ר' ישעיה עלה למונית. בדרך אמר לו הנהג: "אני במקרה פה היום. אין כאן ישראלים, רק גויים. היה לך מזל גדול".

כשהגיע לציון התפלל מכל הלב במשך כשעתיים וחצי. לאחר מכן חזר לשדה התעופה וטס לארה"ב. הוא הלך לבית הכנסת של סאטמר וראה אברך שנכנס ומבקש צדקה להכנסת כלה. הוא הביט באברך וזכר במישהו שלמד עמו לפני שלושים שנה.

לאותו אברך הייתה לקות בדיבור, והוא היה מחקה אותו, צוחק עליו ומבזה אותו. לאחר שהתחתן ביקש ממנו סליחה, אך אותו אברך בעל לקות הדיבור לא סלח לו. עברו שנים, והעניין נשכח.

ר' ישעיה הבין שלאחר שהתפלל אצל הצדיק זימנו לו מן השמיים את אותו אברך, כדי שישלח לו ויסיר מעליו את כל העיכובים.

ר' ישעיה ניגש אליו והתחיל לדבר עמו, אך האברך ענה ללא גמגום. הוא שאל אותו: "יש לך אח שאולי מגמגם?". האברך הביט בו ואמר: "זה אתה! אני זוכר אותך טוב מאוד. עברתי טיפולים במשך שנים עד שהצליחו לפתור לי את לקות הדיבור, ברוך ה', אבל את מה שעשית לי לעולם לא אשכח. פצעת את נפשי. היית מחקה אותי ומבזה אותי. שפכת את דמי! אני לא אסלח לך".

ר' ישעיה הוציא שלוש מאות דולר מכיסו ואמר לאברך: "אלה שלוש מאות הדולרים האחרונים שיש לי. קח אותם לטובת חתונת בתך ותמחל לי על מה שעשית לך. אני מתחנן לפניך". האברך ראה שהוא באמת מתחרט, לקח את הכסף ואמר לו

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יצחק בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל פבי מלכה בת מזל ע"ה יצחק בן פרחת ז"ל נעמי בת כותן ע"ה גורג'יה בת נעימה ע"ה משה בן רוזה ז"ל אלון בן סעדה ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל נעמי בת נעימה ע"ה סעדה בת בסה ע"ה בנימין בן דב ז"ל משה בן רחל רפאת בת השמת ע"ה שרה גבריאל בת נאוה ע"ה רגורגי צבי בן מרים ז"ל בתי' (מרדה) בת שמחה ע"ה שרה גבריאל בת נאוה ע"ה כל נשמות עם ישראל יוסף יחזקאל בן אסתר ז"ל

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל רפאל בן אסתר ז"ל עזרא בן כאתון ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל קסאנש בת דג'וטו ע"ה ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל סוליקה בת נעשה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה שרה בת נקיס ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל אורה בת נעימה ע"ה ספרינס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל יעקב בת השמת ע"ה אורה בת נעימה ע"ה חיים חמוטול בן רינה ז"ל מישא אסתר בת זהרה ע"ה חיים בן סעידה ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה עפאת בת השמת ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל נועה בת עיישה ע"ה